

skatten faa indtil 392,000 Kr.s Tilbagegang i sine nuværende Indtægter. Samtidig vilde disse Rigmænds Formueskat, som sikkert er en stor Del af den beregnede Sum, gaa den samme Vej. Der er jo beregnet noget Tab, der er jo regnet med, at adskillige ville flytte bort, naar denne Skatte-lov kom ud. I Beregningen er der opført et Beløb i Nedgang, men det omhandler alle de 5,000 Skatteydere, som overhovedet faa nogen Forhøjelse, medens jeg altsaa her kun har talt om de 77 store Skatteydere. Man maa jo ikke glemme, at København er omgivet af i og for sig tiltagende Nabokommuner, som i Forholdet overfor tilflyttende Rigmænd og endogsaa blot velhavende Folk føre en ret klog kommunal Politik. Der er gode Samfærdselsforhold, Kloakvæsen, W. C., elektrisk Lys, Telefon og alle de nye Indretninger, som man sætter Pris paa. Og jeg mener, de staa med aabne Arme omkring København for at modtage de utilfredse Skatteydere. Jeg er i Stand til at paavise, at de store Indtægter aldeles ikke paa nærværende Tid svare de Skatter, som her foreslaas, i de København omgivende Kommuner, og ved selve Tilflytningen af disse store Skatteydere vil Skatteprocenten i de paagældende Kommuner kunne gaa ned. Jeg maa sige, at i Forhold til det budgetterede Underskud paa det Budget, der nu administreres under — jeg tager ikke en Gang det næste Aar med — i Forhold til de 3,200,000 Kr., man kan paaregne som en ret sikker Underbalance i indeværende Aar, er jo den forventede halve Million, der mulig kan faas her, ikke af afgørende Betydning. Men Faren ved Eksperimentet, mine Herrer, den er stor. Det forekommer mig ikke, at Spillet her er Indsatsen værd.

Og endnu farligere forekommer Eksperimentet mig at blive, naar vi komme til den tredje og sidste principielle Forandring, som Lovforslaget tilsigter. Det foreslaas nemlig, at Kommunen skal have Ret til at forhøje den foreslaaede Skat, der derfor nærmest maa betegnes som Skat i første Omgang. Det er Forslagets § 21, jeg sigter til. Der gives derved Kommunens Adgang til paa egen Haand at forhøje saavel Indtægtsskatten som Formueskatten med indtil 20 pCt. eller $\frac{1}{5}$ af Gennemsnittet af de 3 sidste Aar. Hvis den vil gaa til større Forhøjelse end $\frac{1}{5}$, skal der som bekendt gaas frem efter Regelen i Loven af 20. April 1908

Ved Forelæggelsen af dette Lovforslag for nogle Dage siden udtalte Ministe-

ren, at Københavns Kommune sikkert kun, hvis „den strenge Nød“ skulde tvinge den dertil, vil gøre Brug af denne Ret. Deri tager den ærede Minister sikkert fejl, eller ogsaa maa den strenge Nød allerede være indtruffen. Byens Finansborgmester har nemlig den 29. November i Borgerrepræsentantforsamlingen tilkendegivet, at han har i Sinde af foreslaa ved en Forhøjelse af 20 pCt. at tilvejebringe 1 Million Kr. af det for næste Finansaars budgetterede Underskud, og desuden ved at nedsætte Afskrivningerne paa Kommunens Ejendomme saa vidt muligt at søge Resten af Underbalancen dækket. Vi forhandle altsaa i Dag paa en Maade paa et andet Grundlag end det, der er forelagt os her i Lovforslaget. Vi forhandle paa dette Grundlag med Tillæg af 20 pCt. Men Byens Finansminister, Borgmester Jensen, har, hvis denne Lov vedtages, efter min Mening ikke blot en Ret, men ogsaa en Pligt til allerede i Aar, og fremdeles hvert Aar, at foreslaa en Skatteforhøjelse. Thi Lovens § 1 — jeg beder de Herrer om at gennemse den — giver jo udtrykkelig Anvisning paa at gaa den Vej.

Naar man nu udskriver en saadan forhøjet Skat, vil Virkningen blive den, at medens en Skatteyder med 2,400 Kr.s Indtægt her i København, som nu betaler $2\frac{3}{4}$ pCt., altsaa 66 Kr., ved Forhøjelsen vil komme til at betale 58 Kr. 66 Øre, saa vil en Skatteyder med 200,000 Kr. i Indtægt, som nu betaler 5,500 Kr., komme til at betale 12,240 Kr. i Indtægtsskat — Formueskatten taler jeg nu ikke om. Den første af disse to Skatteydere vil selv ved en saa betydelig Forhøjelse som 20 pCt. af Skatteprocenten endnu være et forholdsvis godt Stykke fra at komme til at betale den Skat, som han nu betaler. Der vil derfor neppe blive Tale om nogen Bitterhed i den Anledning hos den ganske overvejende Del af Skatteyderne eller Vælgerne. I den Henseende er det godt tilrettelagt i Forvejen. At Formueskatten skal forhøjes med den samme Procent som Indtægtsskatten, vil praktisk sige, at den bliver ganske ligegyldig for det store Fler-tal af Skatteydere.

Naar man til Begrundelse af Forslaget om at give København Ret til at forhøje den personlige Skat har fremført den i saa Henseende ved Valgloven af 1908 gjorte Indrømmelse til Landets andre Kommuner, er det ganske misvisende. Thi de andre Kommuner fik denne Ret i 1908 paa Grundlag af de i 1908 bestaa-